

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla dr. Koszorú István ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) **felperesnek** dr. Tibold Csaba ügyvéd által képviselt **felperes nevené** (I.rendű alperes címe) **I.r.**, dr. Krasnyánszky János ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) **II.r.**, dr. Simon Ida ügyvéd által képviselt **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) **III.r.**, az **"A" Rt. IV.r. alperesek** ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2006. július 5. napján kelt P.20.892/2005/22. számú ítélete ellen az I.r. alperes által 23., a felperes 24. és 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben az alábbiak szerint változtatja meg.

Mellőzi a felperes által az I.r. alperes részére ingó elszámolásból fakadó értékkülönbözlet címén 140.750.- /Egyszáznegyvenezer-hétszázötven/ Ft, közös adósság elszámolása címén 119.335.- /Egyszáztizenkilencezer-háromszázharmincöt/ Ft (összesen 260.000.- /Kettőszázhatvanezer/ Ft, ezen értékkülönbözlet 8 havi egyenlő 32.500.- /Harminckettőezer-ötszáz/ Ft-os részletekben történő teljesítésére vonatkozó valamint az azt megállapító elsőfokú ítéleti rendelkezéseket, hogy az **"B"** Rt-vel szemben fennálló „A” és „B” folyószámlahitelek tartozása, a II.r. alperessel szemben fennálló ingatlanvétélár-hátralék, a III.r. alperessel szemben fennálló munkáltatói kölcsöntartozás és a IV.r. alperessel szemben fennálló két felújítási kölcsöntartozás, a felperes és az I.r. alperest a jövőre nézve egymás között egyenlő arányban terheli.

Mellőzi továbbá a **helység ... 1. szám** alatti ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetésére, az árverési értékesítés elrendelésére, az I.r. alperesnek az ingatlan - megfelelő lakásbiztosítása esetén történő - kiürítésére, és az árverési vételár felosztására vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezéseket, a felperes erre irányuló keresetét elutasítja.

Ezt meghaladóan az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Mindegyik peres fél viseli a saját felmerült másodfokú perköltségét.

Köteles a felperes az illetékügyben eljáró hatóság javára a felhívásban megjelölt időben és módon megfizetni 155.350.- /Egyszázötvenötezer-háromszázötven/ Ft, míg az I.r. alperes a fennmaradó 155.350.- /Egyszázötvenötezer-háromszázötven/ Ft fellebbezési eljárási illetéket megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes és az I.r. alperes közös ingóvagyonát megosztotta akként, hogy a felperes tulajdonába 662.500.- Ft, míg az I.r. alperes tulajdonába 381.000.- Ft ingóságot adott. Egyben kötelezte az I.r. alperest, hogy 30 napon belül adja ki a felperesnek a rendelkező részben tétel szerint megjelölt ingóságokat. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I.r. alperesnek 8 egyenlő havi részletben ingó és közös adósság elszámolásából eredően összesen 260.000.- Ft-ot.

Megállapította, hogy a felperest és az I.r. alperest a jövőre nézve egymás közt egyenlő arányban terheli a házastársi közös vagyonhoz tartozó, a "C" javára a beépített konyhabútor elszámolásából eredő 7.920.- Euro, az "B" Rt-vel szemben fennálló A és B folyószámlahitelek tartozási, és a II., III., IV.r. alperesekkel szemben fennálló ingatlanvételár-hátralék, munkáltatói kölcsöntartozás és két felújítási kölcsöntartozás.

Egyben elrendelte a **helység** ... 1. szám alatti ingatlanra a közös tulajdon árverés útján történő megszüntetését. A legkisebb árverési vételárat lakottan 9 millió Ft-ban határozta meg, egyben rendelkezett az árverési vételár felosztásáról.

Kötelezte a felperest és az I.r. alperest, hogy a megyei illetékhivatal felhívására fizessenek meg az államnak fejenként 155.350.-Ft kereseti illetéket, míg az I.r. alperes köteles megfizetni a felperesnek 30 nap alatt 35.640.- Ft részperköltséget.

Ítéletének indokolása szerint a felperes és az I.r. alperes házastársak voltak, de házasságukat a Városi Bíróság felbontotta. A házasságuk között az életközösség 2002. június 1. napján szakadt meg véglegesen.

A felperes és az I.r. alperes a Helység ... 1. szám alatti ingatlant - mint építési telket - a II.r. alperestől vásárolták, és ezen az ingatlanon közösen építették a lakóházat, amelyhez a III.r. alperes munkáltatói kölcsönt nyújtott, míg a IV.r. alperestől kétszer 750.000.- Ft építési kölcsönt vettek fel.

A kétszer 750.000.- Ft építési kölcsönt a házasságuk alatt az életközösség megszűnéséig közösen törlesztették. Ezt követően az I.r. alperes az ő

nevén szereplő építési kölcsönből 30 hónapon át 412.200.- Ft-ot törlesztett. 2004. december 23. napján kiegyenlítette a fennálló 537.688.- Ft tartozást. Így az I.r. alperes ezen kölcsönre összesen 949.888.- Ft-ot fizetett.

A felperes nevére felvett másik 750.000.- Ft-os hitelt az életközösség megszakadását követően a felperes nem fizette, de 2005-ben 751.218.- Ft-ot utalt át. Így a fennálló tartozás 2006. március 31-én 729.465.- Ft volt.

A felperes és az I.r. alperes a IV.r. alperestől „A” és „B” folyószámlahitelt is felvettek. Az „A” folyószámlahitel összege 90.000.- Ft volt, melynek részleteit az együttélésig a felek közösen fizették, azt követően pedig az I.r. alperes 40.000.- Ft-ot teljesített, a felperes erre a tartozásra semmit nem fizetett. Az ugyancsak közösen felvett 200.000.- Ft összegű és „B” folyószámlahitel törlesztésére az I.r. alperes 30.000.- Ft-ot teljesített, 2003. júniusa óta egyik fél sem törlesztette a hitelt. Az „A” folyószámlahitel fennálló tartozása 2003. január 3-án 126.217.- Ft volt, a „B” típusú hitelé 2003. január 8. napján 213.959.- Ft.

A felperes és az I.r. alperes az együttélésük alatt Ausztriában hitelre vásároltak beépített konyhabútort a hozzá tartozó háztartási gépekkel a "C"-től. A bútorok és a beépített gépek összértéke 9.295,56 Euro volt. A felperes az együttélés ideje alatt ebből 1376,22 Euro-t ledolgozott. A fennálló tartozás 7919,34 Euro. A konyhabútor és a gépek a Helység...1 szám alatti lakóház konyhájába van beépítve, azok az ingatlan tartozékai.

A megyei bíróság az ingóságok vonatkozásában az I.r. alperes által értékesített ... 1 típusú gépkocsi ára tekintetében "D" tanúvallomását fogadta el és ez alapján ezen ingóság értékét 50.000.- Ft-ban határozta meg.

A 2002. április 9. napján a "E" Bt. közreműködésével a felperes által megvásárolt ... 2 típusú személygépkocsi vonatkozásában a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapította, hogy a 400.000.- Ft befizetett összeg a közös vagyon részét képezi. Álláspontja szerint a közös vagyon vélelmével szemben a felperes azt hitelt érdemlően nem tudta bizonyítani, hogy az első 435.000.- Ft-os befizetést a különvagyonából teljesítette volna.

A felperes és az I.r. alperes közös ingóvagyonának összértékét 1.043.500.- Ft-ban állapította meg, amely alapján a jutó összege 521.750.- Ft. A felperes tulajdonába 662.500.- Ft értékű ingóság került, ez a jutójánál 140.750.- Ft-tal több, így ezt az összeget a felperes köteles értékkülönbözet címén az I.r. alperesnek megfizetni.

A "C" javára fennálló 7920.- Euro-s tartozás összegét a felperes által becsatolt okiratok, valamint a kihallgatott "F" előadása alapján ítélezése alapjául elfogadta. Ez a kölcsön a feleket együttesen terheli, mert beépített állapotban a közös ingatlan tartozéka, és azt a felperes a házasság fennállása alatt vette.

A IV.r. alperestől felvett kétszer 750.000.- Ft építési kölcsönből a felperes nevén szereplő (adó társ az I.r. alperes) folyószámlán 2006. március 31. napján 729.465.- Ft tartozás állt fenn, és a felperes 2005. júliusában 751.218.- Ft-ot fizetett be egy összegben. Az I.r. alperes nevén szereplő (adó társa a felperes) hitelből az I.r. alperes 30 hónapon át részletekben 412.200.- Ft-ot fizetett, míg a fennmaradó 537.688.- Ft-ot 2004. december 23-án egyenlítette ki, ezzel ez a kölcsön megszűnt.

Az „A” folyószámlahitelből az I.r. alperes 40.000.- Ft-ot, míg a felperes 10.000.- Ft-ot fizetett. A „B” folyószámlahitelből pedig az életközösség megszakadása után az I.r. alperes 30.000.- Ft-ot fizetett ki, a felperes ezen kölcsönre nem teljesített.

A felperes az ... építési kölcsönből 751.218.- Ft-ot fizetett, míg az „A” folyószámlahitelből 10.000.- Ft-ot, tehát összesen 761.218.- Ft-ot.

Az I.r. alperes a másik építési kölcsönre összesen 949.808.- Ft-ot, ezen túlmenően az „A” folyószámlahitelre 20.000.- Ft-ot, míg a „B” folyószámlahitelre 30.000.- Ft-ot, összesen 999.808.- Ft-ot.

A kettőjük által együttesen törlesztett összeg 1.761.106.- Ft, amelynek a fele 880.553.- Ft. Mivel a felperes ennél kevesebbet fizetett, ő tartozik az I.r. alperesnek megfizetni 119.335.- Ft-ot.

A felperes az I.r. alperesnek ingóságokból eredő értékkülönböt (140.750.- Ft) és kölcsöntartozások elszámolása címén (119.335.- Ft) kerekítve: 260.000.- Ft értékkülönböt köteles megfizetni.

Az ingatlan vonatkozásában a legkisebb árverési vételárát a beszerzett szakértői szakvélemény alapján 9 millió Ft-ban határozta meg és úgy rendelkezett, hogy a befolyó árverési vételárból elsősorban a II., III. és IV.r. alperesek javára fennálló tartozásokat kell kiegyenlíteni.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést nyújtott be. A felperes fellebbezésében kérte az ítélet akként történő megváltoztatását, hogy a **Helység** ...1 hrsz. alatti ingatlan árverési értékesítését a bíróság mellőzze, figyelemmel arra, hogy időközben ezt az ingatlant a peres felek közösen értékesítették.

Álláspontja szerint a megyei bíróság a-tól felvett kétszer 750.000.- Ft lakásépítési kölcsönt nem megfelelően számolta el.

Kérte, hogy a ténylegesen befizetett összegeket az ítéltábla vegye figyelembe, és ez alapján határozza meg, hogy ki milyen arányban köteles a másik fél felé teljesíteni. Az általa befizetett összegek $\frac{1}{2}$ részének az elszámolására igényt tartott.

Kérte a javára elszámolni a III.rendű alperes neve felé fennálló munkáltatói kölcsön kezelési költségét, ami 2003. évben 23.958.- Ft, 2004. évben pedig 22.215.- Ft volt. Ezt kizárólag ő fizette ki.

Az ingóságok vonatkozásában az elsőfokú ítélet akkénti megváltoztatását kérte, hogy az akvárium, a permetezőgép, a Magyar Klasszikusok sorozat 20 kötete és Mikszáth sorozat 52 kötete, két virágos teáskészlet, kerti grill, férfi versenykerékpár, régi Magyarország térkép az elsőfokú ítéletben meghatározott értékben kerüljön az I.r. alperes tulajdonába, egyben mentesüljön az értékkülönbözlet megfizetése alól.

Hangsúlyozta, hogy a láncfűrész és a csiszológép a különvagyona, ezen ingóságokat "G"-től kapta ajándékba. Kérte a vagyonmérleg 10 tételszám alatt megjelölt éremgyűjtemény értékét 26.000.- Ft-ban megállapítani.

A 7. tételszám alatt megjelölt ... **típusú** gépkocsi eladási árát 250.000.- Ft-ban kérte a vagyonmérlegben szerepeltetni. Hangsúlyozta, hogy ezt az ingóságot az I.r. alperes az életközösség megszakadását követően 350.000.- Ft-ért hirdette meg, így valószínűtlen, hogy a tényleges eladási ára csupán 50.000.- Ft lenne.

Az ...**2 típusú** gépjármű a különvagyona, erre tanúként kérte meghallgatni "H"-t, akinek a lakcíme bejelentését vállalta.

A láncfűrész és a csiszológép vonatkozásában különvagyona igazolására szintén kérte meghallgatni "G" ... lakost.

Az I.r. alperes fellebbezésében kérte a megyei bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását.

A kétszer 750.000.- Ft építési kölcsön körében azt kérte figyelembe venni, hogy ő a nevén lévő kölcsönösszeg vonatkozásában a fizetési kötelezettségének 2004. decemberében maradéktalanul eleget tett. Ugyanakkor a felperes az ő nevén szereplő kölcsönt nem fizette, ezért fordult elő, hogy 2005. júniusában 1.400.000.- Ft volt a kölcsöntartozás, amelyre 2005. júliusában befizetést teljesített.

Álláspontja szerint a felperesi késedelmes törlesztés miatti kamatterheket a felperesnek kell viselnie.

Kérte a felperes részére engedélyezett részletfizetés mellőzését figyelemmel a felperes kedvezően alakult jövedelmi viszonyaira és arra, hogy időközben a közös tulajdonú **Helység...1** ingatlan értékesítésre került.

Változatlanul vitatta a konyhabútor vonatkozásában az elsőfokú ítéletben szereplő 7920.- Euro tartozás fennállását. Álláspontja szerint ez a vételár rendkívül eltűzött. A becsatolt okirat, valamint "**F**" tanúvallomása ítéleti rendelkezés alapjául nem fogadható el, mivel a felperes az eladóval érdekeltségi viszonyban volt és ma is van.

Az I.r. alperes a Pf.9. sorszámú iratában hivatkozott arra, hogy aIV.r. alperes részére az ingatlan eladásakor a felperes által kötött 750.000.- Ft kölcsönszerződésre az ingatlan vételárából 804.410.- Ft-ot fizettek ki. Álláspontja szerint ez teljes egészében a felperest kell, hogy terhelje, mivel az ő nevén volt 750.000.- Ft-os kölcsönt teljes egészében kifizette.

Kérte a javára elszámolni a korábban közös tulajdont képező **Helység...1**.szám alatti ingatlannal kapcsolatos, az általa kifizetett 22.500 Ft kommunális adó és a 62.696 Ft biztosítási díj $\frac{1}{2}$ részét, valamint a „B” folyószámla hitel vonatkozásában a munkabéréből átutalt összesen 55.000 Ft-ot.

Az ítéltábla a fellebbezési érvelésre figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak-e, avagy további bizonyítás lefolytatása szükséges. Úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala után bekövetkezett körülményváltozásokat a Pp.235.§. /1/ bekezdése alapján figyelembe kell venni, hiszen ezek az elsőfokú ítélet meghozatalát követően következtek be. Erre figyelemmel a Pp.249.§. /2/ bekezdése alapján ezen új tényekre vonatkozóan részbizonyítási eljárást folytatott le.

A felperes a fellebbezéséhez csatolta a 2006. július 14. napján kelt adásvételi szerződést, amely szerint a felperes és az I.r. alperes a közös tulajdonukat képező **Helység...1** hrsz. alatt felvett ingatlant 15.500.000.- Ft-os vételáron értékesítették "**I**" álagvevő és "**J**" haszonélvezeti vevő részére. Az adásvételi szerződés 2. pontja tartalmazza, hogy a felek 4 millió Ft vételárrészt az ügyvédnél letétbe helyeztek azzal, hogy a II-IV.r. alperesek javára fennálló kölcsöntartozás kifizetésre kerüljön.

A felperes a Pf.13. sorszám alatti iratához F/1-F/5. alatt csatolt iratokkal igazolta, hogy a „B” folyószámlahitelre 2007. 03. 29. napján 463.876.- Ft-ot

fizetett, míg az „A” folyószámlahitelre 2007. 10. 05. napján az „B” Rt. részére 238.615.- Ft-ot.

Igazolta, hogy az OTP B hitel vonatkozásában az „B” Rt. végrehajtási eljárást indított, amelynek 53.666.- Ft költségét ő fizette ki 2007. 04. 03. napján.

Az I.r.alperes a Pf.9.sorszámú iratához csatolt igazolás és csekkek szerint a közös tulajdont képező ingatlan vonatkozásában 2002. június 1-től 4 éven át összesen 22.500.- Ft kommunális adót míg ugyanezen időszakra 62.696.- Ft biztosítási díjat fizetett.

Munkáltatója pedig 2006.novemberétől 2007. augusztusáig terjedő időszakra a „B” hitel törlesztésére havi 5.000.- Ft-ot, összesen 55.000.- Ft-ot vont le és utalt át az „B” Rt. részére.

Az ítéltábla ezen eljárási adatokkal az elsőfokú ítélet tényállását egyben kiegészítette.

A felperes és az I.r. alperes fellebbezése az alábbiak szerint részben alapos.

Az ítéltábla a közös tulajdont képező **Helység ...1** hrsz-ú ingatlan közös tulajdonának árverés útján történő megszüntetésére és ennek járulékos kérdéseire vonatkozó keresetet az elsőfokú ítélet meghozatala után bekövetkezett változásra figyelemmel alaptalannak találta. Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a peres felek 2006. július 14. napján kelt adásvételi szerződéssel az ingatlant értékesítették. Az adásvételi szerződés 2. pontja értelmében az ingatlant terhelő, a II-IV.r. alperesek javára fennálló kölcsöntartozás kiegyenlítésre került a befolyt vételárból, és a javukra bejegyzett jelzálogjogot törölték. A vevők tulajdonjogát, illetve haszonélvezeti jogot az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték. Így az ítéltábla a II-IV.r. alperesek javára az ingatlanhoz kapcsolódóan fennállt és az adásvételi szerződésből befolyt vételárból kiegyenlített kölcsönökkel érdemben a felek külső viszonyában nem foglalkozott.

A peres felek egymás közötti belső elszámolási körében figyelemmel volt az életközösség megszakadásától az elsőfokú ítélet meghozatala utáni időszakig - a kölcsönök megszűnéséig - a felperesi és az I.r. alperesi teljesítésre.

Az ingatlannal kapcsolatos két építési kölcsön és az „A” és „B” hitelek elszámolása a felperes és az I.r. alperes belső viszonyában a következő:

Az ítéltábla a részbizonyítási eljárás keretében beszerzett igazolások alapján (Pf.11.) bizonyítottanak találta, hogy a felperes a munkáltatója részére 2002.

évre vonatkozóan 23.958.- Ft-ot, míg 2003. évre 22.215.- Ft-ot, összesen 46.173.- Ft-ot fizetett meg. Ennek 1/2 része 23.100.- Ft (kerekítve).

A II-IV.r. alperesek javára fennállt közös tartozás időközbeni kiegyenlítése és a fenti elszámolás okafogyottá tette azon elsőfokú ítéleti rendelkezéseket, hogy ezek a jövőre nézve a felperest és az I.r. alpereseket egymás között egyenlő arányban terhelik.

A „B” folyószámlahitelre a felperes 2007. március 29. napján 463.876.- Ft-ot fizetett ki (Pf.13. számú irat). Az I.r. alperes ezen kölcsönre 2003. január és február hónapban összesen 10.000.- Ft-ot (P.20.031/2005/21. irat) és a Pf.9. sorszámú iratához becsatolt igazolás szerint további 55.000.- Ft-ot, tehát összesen 65.000.- Ft-ot fizetett ki.

Így a „B” folyószámlahitelre a peres felek közösen 528.800.- Ft-ot teljesítettek, amelynek fele része 264.400.- Ft.

Az „A” folyószámlahitelre a felperes 40.000.- Ft-ot fizetett 2003. januárjától júniusáig (P.20.031/2005/21. irat), míg a felperes 2003. március 18-án 10.000.- Ft-ot (P.20.031/2005/21. irat), és 2007. október 2. napján 238.615.- Ft-ot (Pf.13/F/2.). Így a felek ezen hitelre összesen 288.600.- Ft-ot fizettek, amelynek fele része 144.300.- Ft.

A „B” folyószámlahitel vonatkozásában az „B” Követeléskezelő Rt. által indított végrehajtási eljárásban a felperes 53.666.- Ft-ot fizetett ki (Pf.13/F/5.), ennek fele része 26.800.- Ft.

Az I.r. alperes nevén szereplő 750.000.- Ft ...kölcsönből az I.r. alperes az életközösség megszakadását követően részletekben 412.200.- Ft-ot, míg 2004. decemberében 537.688.- Ft-ot, mindösszesen 949.888.- Ft-ot fizetett ki, ezzel ez a kölcsön megszűnt.

Ugyanakkor a felperes nevén lévő 750.000.- Ft építési kölcsönből 2005. évben 751.218.- Ft-ot fizetett ki, míg a fennálló kölcsöntartozás az ingatlan eladási árából került kiegyenlítésre.

A fentiek alapján tehát a kétszer 750.000.- Ft-os összegű lakásépítési kölcsönökből a felek összesen 1.701.106.- Ft-ot fizettek, amelynek fele része 850.500.- Ft.

Az eljárás adataiból teljes bizonyossággal megállapítható, - ezt a peres felek sem vitatták, - hogy a kétszer 750.000.- Ft összegű építési kölcsönt, valamint az „A” és „B” folyószámlahiteleket a házassági együttélésük ideje alatt közösen vették fel. A Ptk.338.§. /1/ bekezdése szerint az egyetemleges

kötelezetteket - ha jogviszonyukból más nem következik - a kötelezettség egymás között egyenlő arányban terheli. Így ezen kölcsönöket a peres feleknek 1/2 -1/2 arányban kellett volna fizetnie.

A felperes a nevén szereplő építési kölcsönből ettől kevesebbet fizetett (751.218.- Ft), így ezen a jogcímen kerekítve 99.300.- Ft-ot köteles az I.r. alperes felé megfizetni.

Az ítélet tábla nem osztotta az I.r. alperes azon fellebbezési érvelését, hogy neki az ingatlan eladásakor kifizetett 804.410.- Ft fele része jár. A már hivatkozott Ptk.338.§. /1/ bekezdése értelmében az egyetemleges kötelezetteket a kötelezettség egymás közt egyenlő arányban terheli, ez alól pedig az I.r. alperes sem mentesülhet.

Ugyanakkor a Csjt.31.§. /5/ bekezdése értelmében a vagyoni igények elbírálása során gondoskodni kell a bíróságnak arról, hogy egyik fél se jusson méltánytalan vagyoni előnyhöz. A bírói gyakorlat szerint nincs elvi akadálya annak, hogy a huzamosan teljesített közös részleteket a bíróság a vagyon megosztásakor - méltányosságból - a törvényes kamat összegével növelt értéken számolja el.

Az ítélet tábla álláspontja szerint I.r. alperes vonatkozásában a méltányossági elv alkalmazása indokolt, mivel az tény, hogy az I.r. alperes már 2004. évben eleget tett a nevén szereplő építési kölcsönrel kapcsolatos fizetési kötelezettségének, ugyanakkor a felperes ezt hosszú ideig elmulasztotta, és csak 2005. évben teljesített 751.218.- Ft-ot. 2006. március 31-én még 729.465.- Ft tartozás állott fenn, amelyet az ingatlan eladási árából egyenlített ki 804.410.- Ft-os összegben. Így az ítélet tábla álláspontja szerint a felperes szerződésszegő magatartására vezethető vissza, hogy lényegesen magasabb összegű kölcsöntartozást kellett a feleknek kifizetni, mint az esetben, ha a szerződésben foglaltaknak a felperes eleget tett volna. Ennek kompenzálására számolta el az ítélet tábla az I.r. alperes javára az általa korábban befizetett összeg után 2006.januárjától 2007.július 14.napjáig a 70.000.- Ft összegű egyenértéki kamatot. Így a felperes az I.r. alperes részére az építési kölcsönök elszámolásából eredően a - kamatot is figyelembe véve - 169.300.- Ft-ot köteles megfizetni.

A fentiek alapján tehát a két építési kölcsöntartozásból, az „A” és „B” folyószámlahitelek elszámolásából a felperesnek a következő összeg jár:

1.) munkáltatói kezelési költség 1/2-e

23.100.- Ft

2.) „B” folyószámlahitelből (264.000-65.000 Ft)	199.400.- Ft
3.) „A” folyószámlahitelből (144.300-40.000 Ft)	104.300.- Ft
4.) végrehajtó részére történt befizetés ½-e	26.800.- Ft
Összesen	353.600.- Ft

Az ítéltábla az ingóságok vonatkozásában nem osztotta a felperes fellebbezési érvelését.

A megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy a Csjt.27.§. /1/ bekezdésén alapuló közös vagyon vélelmével szemben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a láncfűrész és a csiszológép az ő különvagyonát képezi. Az elsőfokú eljárásban erre vonatkozóan a felperes a bizonyítási kötelezettségének a bíróság kiiktatása ellenére sem tett eleget, így a másodfokú eljárásban az általa bejelentett tanú meghallgatására a Pp.235.§. /1/ bekezdése értelmében nem kerülhetett sor.

A vagyonmérleg 10. tételszám alatt felvett éremgyűjtemény értéke körében sem találta alaposnak az ítéltábla a felperes fellebbezését. A megyei bíróság a P.20.031/2005/20. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldalán a felperest kiiktatta arra, hogy a különvagyon, illetve az ingóságok értékének bizonyítása őt terheli. Ezen bizonyítási kötelezettségnek a felperes felhívás ellenére sem tett eleget, így a megyei bíróság helyesen állapította meg az értékét az l.r. alperes előadását elfogadva 60.000.- Ft-ban. A felperes által a másodfokú eljárásban becsatolt csekkek önmagukban a fellebbezési érvelését nem igazolták.

A ... **1 típusú** gépkocsival kapcsolatos felperesi fellebbezést sem osztotta az ítéltábla. E körben a megyei bíróság az eljárás adatait a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve állapította meg ezen eladott gépkocsi értékét 50.000.- Ft-ban. Az ettől eltérő, magasabb értéket a felperes bizonyítani nem tudta.

A ...**2 típusú** gépjármű vonatkozásában sem tett eleget a felperes a kiiktatásban szereplő bizonyítási kötelezettségének. "H" kérte tanúként meghallgatni, de végül is a 29. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldalán úgy nyilatkozott, hogy nem kéri a tanú meghallgatását, mivel a lakcímét bejelenteni nem tudja. Ugyanakkor a 2007. szeptember 6. napján megtartott fellebbezési tárgyaláson (Pf.5. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal) úgy nyilatkozott, hogy ezen tanú meghallgatásától eláll.

Az ítéltábla nem találta alaposnak a felperes azon fellebbezését, hogy a tételesen megjelölt ingóságokat az ítéltábla adja az I.r. alperes tulajdonába. A Csjt.31.§. /3/ bekezdése értelmében a házastársak vagyონrészét a házassági életközösség megszűnésekor meglévő közös vagyónból lehetőleg természetben kell kiadni. Az ítélezési gyakorlat is ezt az elvet követi, tehát a megyei bíróság helyesen osztotta meg természetben a házastársi közös vagyónhoz tartozó ingóságokat, annak módosítására jogi lehetőség nincs.

Az ítéltábla nem osztotta az I.r. alperes fellebbezési érvelését a "C" javára fennálló, a beépített konyhabútorral kapcsolatos 7920.- Euro közös adósságként való elszámolása körében.

A beépített konyhabútort a peres felek nem vitásan a házassági együttélésük ideje alatt vásárolták részletre akként, hogy azt majd a felperes ledolgozza. Erre azonban 7920.- Euro vonatkozásában nem került sor. Így ez a tartozás is a fentebb már hivatkozott Ptk.338.§. /1/ bekezdése értelmében közös adósságnak minősül, ezen összeg 1/2-1/2 arányban terheli a feleket az egymás közötti viszonyukban.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen számolta el ezen ingóság értékét a P.20.031/2005/5. sorszámú jegyzőkönyvhöz F/1. alatt becsatolt megállapodás, valamint "F" -nek az ugyanezen perben a 29. sorszámú jegyzőkönyv 4. és 5. oldalán megtett tanúvallomására figyelemmel. Ettől eltérő értéket az I.r.alperes bizonyítani nem tudott, így alaptalan az összeg leszállítására vonatkozó fellebbezési érvelése.

Az ítéltábla megalapozottnak találta az I.r. alperesnek a kommunális adó és biztosítási díj ½ részének az elszámolására vonatkozó igényét a Ptk.141.§-a alapján, mivel az a korábban közös tulajdont képező ingatlannal kapcsolatban felmerült indokolt kiadásnak minősül.

A fentieket figyelembe véve az alperes részére járó pénzösszegek elszámolása a következő:

1./	ingóságokból eredő értékkülönbözöt	140.750.- Ft
2./	a közös tulajdont képező lakóházzal kapcsolatos kommunális adó és biztosítás 1/2-e	+ 42.600.- Ft
3./	a lakásépítési kölcsön elszámolás (figyelemmel a kamatra)	169.300.- Ft
Összesen:		353.000.-Ft (kerekített érték)

Mivel a felperes és az l.r. alperes részére a fenti elszámolás szerint nagyságrendben közel egyenlő összeg jár, így értékkülönböt megfizetéséről az ítéltábla nem határozott.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§. /2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A másodfokú eljárásban a pernyertesség, illetve pervesztesség aránya között számottevő különbség nem volt, ezért az ítéltábla a Pp.81.§. /1/ bekezdése értelmében akként rendelkezett, hogy mindegyik peres fél viseli a saját felmerült költségét.

A másodfokú eljárásban az ingatlanra vonatkozó fellebbezés miatt a fellebbezési érték 5.178.500.- Ft volt, ezért a Pp.81.§. /1/ bekezdése és az Itv.59.§. /1/ bekezdése alapján 1/2-1/2 arányban a felperes, illetve az alperes köteles megfizetni az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Győr, 2008.évi február hó 14.napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
sk.

a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.

előadó bíró

Dr. Lezsák József

bíró